

वा० रा०

निद्रयाक्लान्तः संवीतोव्याप्तश्चेत्यर्थः ॥ नविबुद्धवान् ॥ तन्नतिं तद्वचनंचेत्यर्थः ॥ यतोमदनेन मोहितोमदमत्तश्च बभूवासीत् ॥ ३८ ॥ ततः अंगदस्य सुग्रीवसमीपगमना
नंतरं ॥ वानराणां भयक्रोधादिजःशब्दसमूहः किलकिला ॥ तं लक्ष्मणं ॥ ३९ ॥ ते लक्ष्मणं दृष्ट्वा महौघनिभं तच्छब्दसदृशशब्दं वज्रादिसदृशशब्दं च समं सहसिंहनादं
चक्रुः ॥ सुग्रीवोद्बोधनायेतिशेषः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अथेति ॥ वानरशब्देन प्रबुद्धस्य वानरेंद्रस्य सुग्रीवस्य समीपमंगदवचःश्रुत्वा तेनांगदेनैवसह मंत्रिणौ वानरेंद्रस्य

कि० का०

॥६३॥

सनिद्राक्लान्तसंवीतोवानरोनविबुद्धवान् ॥ बभूवमदमत्तश्चमदनेनचमोहितः ॥ ३८ ॥ ततः किलकिलांचक्रुर्लक्ष्मणंप्रेक्ष्यवानराः ॥
प्रसादयंतस्तंकुद्वंभयमोहितचेतसः ॥ ३९ ॥ तेमहौघनिभं दृष्ट्वा वज्राशानिसमस्वनं ॥ सिंहनादंसमंचक्रुर्लक्ष्मणस्यसमीपतः ॥
॥ ४० ॥ तेनशब्देनमहताप्रत्यबुध्यतवानराः ॥ मदविह्वलताम्राक्षोव्याकुलः सखिभूषणः ॥ ४१ ॥ अथांगदवचःश्रुत्वातेनैवचसमा
गतौ ॥ मंत्रिणौ वानरेंद्रस्यसंमतोदारदर्शनौ ॥ ४२ ॥ यक्षश्चैवप्रभावश्चमंत्रिणावर्थधर्मयोः ॥ वक्तुमुच्चावचंप्राप्तंलक्ष्मणंतौशशं
सतुः ॥ ४३ ॥ प्रसादयित्वासुग्रीवंवचनैः सार्थनिश्चितैः ॥ आसीनंपर्युपासीनौयथाशक्रंमरुत्पतिं ॥ ४४ ॥ सत्यसंधौमहाभागौभ्रात
रौरामलक्ष्मणौ ॥ मनुष्यभावंसंप्राप्तौराज्याहौंराज्यदायिनौ ॥ ४५ ॥ तयोरेकोधनुष्पाणिर्द्वारितिष्ठतिलक्ष्मणः ॥ यस्यभीताःप्रवेपं
तोनादान्मुंचंतिवानराः ॥ ४६ ॥ सएषराघवभ्रातालक्ष्मणोवाक्यसारथिः ॥ व्यवसायरथःप्राप्तस्तस्यरामस्यशासनात् ॥ ४७ ॥

समीपमागतौ सम्मतौच तावुदारदर्शनौच संमतोदारदर्शनौ ॥ ४२ ॥ कौ तौ तत्राह यक्षइत्यादि ॥ अर्थधर्मयोर्विषये उच्चावचं स्वराज्ञे वक्तुं प्राप्तं लक्ष्मणं शशंसतुः
॥ ४३ ॥ सार्थनिश्चितैः अर्थनिश्चयसहितैर्वचनैः प्रसादयित्वा शशंसतुरित्यन्वयः ॥ ४४ ॥ राज्याहौं त्रिलोकीराज्याहौं राज्यदायिनौ ॥ तवेतिशेषः ॥ मनुष्यभावंप्राप्ता
वित्यनेन वस्तुतोमनुष्याविति सूचितं ॥ ४५ ॥ यस्यभीताः यस्माद्भीताः ॥ ४६ ॥ वाक्यं रामवाक्यं सारथिर्धस्य व्यवसायः कर्तव्यार्थनिश्चयः सारथोयस्य ॥ ४७ ॥

॥६३॥